

E. O.

Przygotowania do XIII Międzynarodowego Kongresu Historii Nauki

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 14/3, 591-592

1969

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dla rozwoju stosunków w żupach solnych, pokazimierzowskie ordynacje dla żup solnych itd. Wiele miejsca zajęły oryginalne eksponaty przedstawiające XIV-wieczny sprzęt i urządzenia górnicze z kopalń soli.

Po obejrzeniu wystawy, którą objaśniał dyrektor Muzeum i twórca koncepcji jubileuszowej ekspozycji Alfons Długosz, uczestnicy sesji powrócili do sali odczytowej, gdzie podjęto ożywioną dyskusję. Dotyczyła ona zagadnień zarówno poruszanych w referatach, jak i innych, odnoszących się do podjęcia wykopaliskowych prac w rejonie najstarszych wyrobisk górniczych kopalni wielickiej, intensyfikacji badań nad najdawniejszym nazewnictwem stosowanym w wielickim górnictwie solnym, terminologii górniczej itp.

Dyskusję podsumował prowadzący obrady prof. K. Maślankiewicz. Zamykając sesję, zapowiedział on zorganizowanie następnej sesji poświęconej historii górnictwa solnego w Polsce północnej.

W drugim dniu jubileuszowych uroczystości odbyły się obchody organizowane przez Kopalnię Soli w Wieliczce, Oddział PTTK przy Kopalni Soli i Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa. Po naukowo-technicznej konferencji poświęconej warzelnictwu odbyła się jubileuszowa akademie w komorze Warszawa z referatami: *Pradzieje soli a Wieliczka dawna* (prof. K. Maślankiewicz) i *Wieliczka dziś i perspektywy rozwojowe* (Z. Zaręba, przewodniczący Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Wieliczce).

W trzecim wreszcie dniu jubileuszu odbyły się uroczyste obchody zorganizowane przez Miejski Komitet Jedności Frontu Narodu i Klub Przyjaciół Wieliczki.

Kazimierz Maślankiewicz

K R O N I K A Z A G R A N I C Z N A

PRZYGOTOWANIA DO XIII MIĘDZYNARODOWEGO KONGRESU HISTORII NAUKI

Na posiedzeniu Rady Sekcji Historii Nauki Międzynarodowej Unii Historii i Filozofii Nauki¹ prof. A. T. Grigorjan i prof. B. M. Kiedrow przedstawili stan przygotowań i wstępny projekt programu XIII Międzynarodowego Kongresu Historii Nauki, który odbędzie się w Moskwie w dniach 25—31 sierpnia 1971 r.

O wyborze na miejsce Kongresu Moskwy — a nie Leningradu, jak pierwotnie planowano² — zadecydowało przewidywanie, że liczba uczestników Kongresu sięgnąć może 2 tys., których ulokowanie w Leningradzie natrafiłoby na trudności. Obrady toczyć się będą w wieżowcu Uniwersytetu im. Łomonosowa.

Na program Kongresu poza dwiema (inauguracyjną i zamykającą) sesjami plenarnymi złożyć się ma 11 sympozjów i posiedzenia 10—12 sekcji.

Sympozja mają mieć następującą tematykę: naukoznawstwo a historia nauki, osobowość uczonego w historii nauki, logika rozwoju nauki, kontakty Wschód—Zachód w nauce średniowiecznej, drogi rozwoju analizy funkcjonalnej, geneza i rozwój mechaniki kwantowej, tendencje rozwoju mechaniki klasycznej w XX w., dzieje aktualizmu w geologii, ewolucjonizm a genetyka, rozwój techniki maszynowej jako proces historyczny; jedenaste sympozjum będzie poświęcone czterech-

¹ Odbyło się ono 24 VI 1969 we Florencji z okazji sympozjum *Leonardo w nauce i technice* (sprawozdanie z tego sympozjum ukaże się w następnym numerze „Kwartalnika”).

² Por. informację w nrze 1/1969 „Kwartalnika”, s. 217.

setleciu urodzin Keplera, odbędzie się ono w obserwatorium astronomicznym w Pułkowie pod Leningradem.

Podział na sekcje nie będzie w większym stopniu odbiegał od zastosowanego na poprzednich kongresach³. Trzy sekcje zajmą się historią nauki i techniki jako całością (zagadnienia ogólne, dzieje organizacji badań i instytucji naukowych, nauka starożytna i średniowieczna), pozostałe zaś — poszczególnymi dyscyplinami naukowymi i gałęziami techniki, przy czym niektóre z sekcji podzielone będą na podsekcje.

Wobec tego, że trudności natury dewizowej będą dla Polaków przy kongresie moskiewskim o wiele mniejsze niż były w wypadku poprzedniego, paryskiego kongresu, spodziewać się można, że udział polski będzie tym razem znacznie liczniejszy.

E. O.

Stany Zjednoczone

ZAKŁAD HISTORII MEDYCYNY UNIwersytetu KALIFORNIJSKIEGO W LOS ANGELES

Przez długie lata historia nauk medycznych w Stanach Zjednoczonych była reprezentowana jedynie przez nielicznych badaczy. W ostatnim jednak okresie sytuacja uległa zasadniczej zmianie. I tak, D. J. de Solla Price¹ w wykazie na rok 1967/68 podaje nazwiska 32 historyków medycyny, zatrudnionych (w pełnym wymiarze godzin, na stanowiskach odpowiadających — w naszej nomenklaturze — samodzielnym pracownikom nauki) w 9 instytucjach naukowych, wśród których największe to: Department of the History of Health Sciences, University of California, San Francisco oraz Department of Medical History, University of California, Los Angeles (UCLA). Skład osobowy pierwszego z wymienionych zakładów przedstawiał się w roku akademickim 1967/68 następująco:

Herbert Evans — historia medycyny i biologii (głównie endokrynologia i odżywianie),

Otto Guttentag — historia filozofii medycyny,

Albert E. Larsen — socjologia medycyny,

Chauncey D. Leake — historia medycyny i nauk biologicznych (głównie farmakologia),

Salvatore P. Lucia — historia medycyny, zdrowia publicznego i epidemiologii,

Karl F. Meyer — historia biologii (głównie mikrobiologii i nauk weterynaryjnych),

J. B. de C. M. Saunders — historia medycyny i nauk biologicznych,

Francis Schiller — historia neurologii,

Werner Schwarz — historia farmacji,

Leo van der Reis — medycyna kliniczna, przekazy informacji medycznej (*medical communications*),

Ilza Veith — historia medycyny, głównie orientalnej, nauk behawiorystycznych i psychiatrii.

Miałam okazję zapoznać się bliżej w czasie mego dwumiesięcznego pobytu w Los Angeles z działalnością i organizacją Zakładu Historii Medycyny UCLA.

³ Por. np. w nrze 1/1969 „Kwartalnika” sprawozdanie z XII Kongresu (ss. 180—188).

¹ D. J. de Solla Price, *A Guide to Graduate Study and Research in the History of Science and Medicine*. „Isis”, nr 3/1967, s. 193.